

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010633
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8817010633.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Gabriely Dubovej PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2024 v trestnej veci proti obž. A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/109/2017 zo dňa 07.06.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku per analogiam z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu a p o s t u p u j e vec na prejednanie priestupku Okresnému úradu Vranov nad Topľou, Námestie slobody 5, 093 01 Vranov nad Topľou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 05.08.2024), ktorého sa mal dopustiť tak, že

v snahe sa obohatiť, z doposiaľ nezisteného miesta dňa 23.10.2016, zverejnil na internetovej stránke C. inzerát číslo 66400065, na predaj osobného motorového vozidla značky Fiat Stillo, 5 dverové, 1,9 JTD, 85 kw, rok výroby 2003, na ktorý zareagoval poškodený D. E., nar. XX.XX.XXXX, občan F. republiky, trvalé bydlisko v meste G. H., I. J. H. A. K. XXX, F., prechodne bývajúcí v obci L. L. XX, okr. M. I. N., ktorý po nasledujúcej telefonicknej komunikácii s obžalovaným, zaslal dňa 24.10.2016, z pošty v meste F., poštovým poukazom na adresu, ktorú mu uviedol obžalovaný a to H. F., I. XXX/XX, XXX XX O., finančnú čiastku 500,00 Eur ako zálohu za predmetné vozidlo, ktoré chcel kúpiť, no ku kúpe vozidla následne už nedošlo, obžalovaný si v nasledujúcom období nachádzal rôzne dôvody, brániace tomu, aby si poškodený D. E. mohol prísť pre vozidlo, čo malo za následok, že tento potom od obžalovaného požadoval vrátenie zálohy, no ani túto mu obžalovaný nevrátil, čím týmto konaním poškodenému D. E., nar. XX.XX.XXXX, P. F. A., trvalé bydlisko v meste G. H., I. J. H. A. K. XXX, F., prechodne bývajúcí v obci L. L. XX, okr. M. I. N., spôsobil škodu vo výške 500,00 Eur.

Za to mu uložil podľa § 221 odsek 1 Tr. zákona v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení neexistencie poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neexistencie priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dvoch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona účinného do 31.07.2019, uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a v spojení s § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona účinného do 31.07.2019, uložil obžalovanému aj povinnosť spočívajúcu

v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému D. E., nar. XX.XX.XXXX v G. H., F. republika, trvale bytom G. H., I. J. H. A. K. L. XXX, F. A., prechodne bytom L. L. XX, okr. M. I. N..

Podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť spočívajúcu v sprostredkovaní kúpy a predaja osobných motorových vozidiel a v nákupe a predaji motorových vozidiel po dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.02.2020, č. k. 1T/66/2019-258, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, č. k. 1To/45/2020-408, zo dňa 22.09.2020, ktorým bol obžalovanému B. podľa § 221 ods. 1, § 36, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému D. E., nar. XX.XX.XXXX v G. H., Srbská republika, trvale bytom G. H., I. J. H. K. L. XXX, F. A., prechodne bytom L. L. XX, okr. M. I. N., sumu 500,00 Eur.

Proti všetkým výrokom tohto rozsudku podal obžalovaný včas odvolanie. V písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu najskôr uviedol argumenty a súvislosti týkajúce sa nadobudnutia vlastníctva predmetného motorového vozidla obžalovaným, v súvislosti s disponovaním vozidlom, poprel preukázanie subjektívnej stránky - úmyslu, uviedol, že jeho obrana nebola žiadnym spôsobom vyvrátená, vysvetľoval svoj pohľad na priebeh skutkového deja v spojitosti s predajom vozidla poškodenému a prevzatím zálohy, argumentoval ekonomickou výhodnosťou následného predaja vozidla inému záujemcovi, a týmto spochybňoval možnosť vyvodiť jeho úmysel vylákať finančné prostriedky ako obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu podvodu, ktorý musí existovať v čase spáchania trestného činu. Skutkové úvahy doplnil opisom snahy o vrátenie od poškodeného prevzatej zálohy poškodenému. Namietol, že súd prvého stupňa pochybnosti vo veci nevyložil v prospech obžalovaného, pričom podľa obžalovaného ide v tejto veci o klasický prípad civilného sporu, nemá trestnoprávnu rovinu, bolo nevyhnutné zohľadniť, že trestné právo má povahu prostriedku ultima ratio. Navyše aj účel trestu sa podľa názoru obžalovaného mýli účinku, keďže predmetný skutok mal byť spáchaný pred takmer 7 rokmi a aj vzhľadom na výšku škody je možné skutok vnímať ako málo závažný. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania odvolací súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec postúpiť na prejednanie priestupku.

V tejto veci bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného do 05.08.2024 prečinu podvodu sa dopustí, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Zo znenia skutkovej podstaty je evidentné, že súčasťou objektívnej stránky tohto prečinu je okrem iného aj škoda spôsobená na cudzom majetku, a to minimálne na úrovni malej škody.

Definícia škody a jej výška a spôsob jej určenia upravoval Trestný zákon účinný do 05.08.2024 v § 124, § 125 a § 126, pričom podľa § 125 ods. 1 sa za malú škodu považovala škoda prevyšujúca 266 Eur.

Z uvedeného dôvodu mohlo byť konanie obžalovaného kvalifikované v intenciách ust. § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného do 05.08.2024.

Avšak dňa 06.08.2024 v nadväznosti na publikovaný Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 215/2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým došlo k novelizácii okrem iných aj Trestného zákona.

K zásadnej zmene došlo aj v ust. § 125 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 Eur.

Táto zmena Trestného zákona tak v tejto veci priniesla radikálnu zmenu v možnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré je predmetom obžaloby a pre ktoré bol súdom prvého stupňa uznaný vinným, keďže podľa § 8 Tr. zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Nado všetku pochybnosť došlo k zmene zákonných znakov (znaku) skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, a to výšky spôsobenej škody, ktoré v predmetnom konaní bola ustálená v sume 500 Eur, čo však nedosahuje sumu 700 Eur, akú pre kvalifikáciu konania ako trestného činu podvodu vyžaduje Trestný zákon v § 221 ods. 1 po novelizácii.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

S poukazom na vyššie zmienenú zmenu zákonného znaku trestného činu podvodu posudzovaného podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona odvolací súd dospel k záveru, že ak po vyhlásení napadnutého rozsudku nadobudla účinnosť uvedená novela Trestného zákona, a teda neskorší Trestný zákon (t.j. zákon v znení s účinnosťou po spáchaní predmetného skutku) v ustanovení § 221 ods. 1 v spojení s § 8, § 2 ods. 1 vylučuje trestnosť v tomto konaní skúmaného skutku, ktorým bola spôsobená škoda vo výške 500 Q., je nevyhnutné podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok.

V nadväznosti na to potom zistil, že sú splnené podmienky pre postúpenie veci prejednanie priestupku v intenciách zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Najskôr vzhľadom na dlhú dobu od spáchania skúmaného skutku v roku 2016 odvolací súd posúdil možný zánik zodpovednosti za priestupok.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia a podľa odseku (2) do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

V tejto veci sa skutku, v zmysle uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 30.05.2017, mal obžalovaný dopustiť dňa 23.10.2016, pričom od vznesenia obvinenia uznesením zo dňa 30.05.2017 sa trestné konanie vedie bez prerušenia. Na základe uvedeného teda nie sú pochybnosti o tom, že k uplynutiu 2-ročnej lehoty na prejednanie priestupku nedošlo.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Vzhľadom na všetky doteraz uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že konanie obžalovaného A. B. nie je trestným činom, ale sú splnené podmienky pre to, aby toto jeho konanie prejednal ako priestupok proti majetku príslušný orgán, ktorým je v tomto prípade Okresný úrad Vranov nad Topľou.

Preto analogicky v intenciách § 320 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 280 ods. 2 Tr. poriadku odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.